

Οι Άθλοι του Ηρακλή Συνάντηση 22η - 08.01.2022

«Τα Άλογα του Διομήδη»

Αναμένουμε με στοργή τις αποφάσεις σας για τη νέα χρονιά. Όσο παίζετε κρυφτό με τον εαυτό σας και τους άλλους, τίποτα δεν θα φανεί. Τίποτα δεν θα επιτρέψετε εσείς να έρθει στην επιφάνεια. Χαμογελάστε στη νέα χρονιά που έρχεται -που ήρθε, είναι εδώ και ακόμα δεν έχει ξεδιπλωθεί μπροστά σας, γιατί ο χρόνος είναι θέμα απλό. Κάθε μέρα φέρνει τα δικά της. Κάθε φορά στο Τώρα μένετε -και να μένετε- και το Τώρα έχει εξαιρετική δυναμική. Κανένας δεν θα σας πιάσει από το αυτί για να σας σύρει σε έναν θεό που δεν αγαπά. Αλλά όλοι και όλες εσείς, που στέκεστε τούτη την ώρα με ανοιχτή καρδιά, μπορείτε να δείτε τα πάντα να γίνονται στ' αλήθεια, να γίνονται αληθινά και να κουνάτε το μαντήλι στον παλιό κακό καιρό που σας πρόδωσε, σας πίκρανε -ήταν ο καιρός αλήθεια;

Μη νιώθετε έρμαια, δεν είστε. Είστε δυνατοί πέρα από κάθε φαντασία. Περισσότερο και από την πιο τρελή σας φαντασίωση. Μόνο που τη δύναμή σας τη μεταφράζετε σε γήινους όρους, χωρίς να υπάρχει ακριβής αντιστοιχία. Όταν βλέπετε τον εαυτό σας στη Γη, στο γήινο πλαίσιο και προσπαθείτε να μετρήσετε τις δυνάμεις σας απέναντι στους άλλους, χάνετε το μέτρο -το ορθό μέτρο. Ξέρω πολύ καλά τι σημαίνει να αναμετράς τις δυνάμεις σου. Το καταλαβαίνετε αυτό, έτσι δεν είναι; Καταλαβαίνετε γιατί εγώ ιδιαίτερα ξέρω πολύ καλά τι μπορεί να σημαίνει αυτό.

«Μα εσύ Ηρακλή πάντα νικούσες», θα πει κάποιος. Δεν είναι αλήθεια αυτό... δεν είναι αλήθεια. Αλλά οι άνθρωποι βλέπετε, στη μνήμη τους, προτιμούν να σβήνουν τις ατέλειες και να κρατούν εκείνα τα χαρακτηριστικά που λάμπουν σαν τον ήλιο. Και αν αποφασίσουν ότι καλώς έπραξες σε μερικά πράγματα, τότε σε θεοποιούν και ας ήσουν αδύναμος σε πολλά άλλα. Η αδυναμία η δική μου φάνηκε ιδιαίτερα στον τομέα της οικογένειας. Έξω από το σπίτι ήμουν θεός. Μέσα, δεν τα κατάφερα τόσο καλά.

Και όμως, όλοι θυμούνται τον Ηρακλή και τους άθλους του και προσπαθούν να του μοιάσουν. Ονοματίζουν τις δραστηριότητές τους από αυτόν. Όλοι τον τιμούν, του φτιάχνουν αγάλματα, ακόμα και σήμερα, χιλιάδες χρόνια μετά. Γιατί ο κάθε άνθρωπος θεοποιεί αυτό που χρειάζεται. Και αν εγώ είμαι για τους περισσότερους ανθρώπους μια υπενθύμιση της δύναμης, της ισχύος -της φυσικής ισχύος- που ωστόσο ωφέλησε την ανθρωπότητα, όλοι θέλουν να μου μοιάσουν γι' αυτό. Παραβλέπουν τα υπόλοιπα και εστιάζονται σε αυτό. Με θεοποιούν για αυτό.

Δεν υπάρχει λοιπόν άνθρωπος στον κόσμο, ήρωας, εργάτης του φωτός, της ζωής, άγιος, ασκητής, θαυματοποιός... δεν υπάρχει άνθρωπος στον κόσμο, που

να τα έκανε όλα σωστά. Κι εγώ, λιγότερο απ' όλους. Αλλά οι άνθρωποι γύρω σας δεν χρειάζονται κάποιον που να τα κάνει όλα σωστά. Χρειάζονται κάποιον να τους διδάσκει την αρετή. Και επειδή κανένας και πάλι δεν μπορεί την αρετή να τη διδάξει πλήρως, σφαιρικά, απόλυτα, αρκούνται σε μεμονωμένες περιοχές, στη διδασκαλία συγκεκριμένων πλαισίων. Και έτσι βρίσκομαι εγώ αφηρωτισμένος, ημίθεος, να σας επιβλέπω. Αν μη τι άλλο, γνωρίζετε πως αυτά που έκανα μπορείτε να τα κάνετε κι εσείς. Και ήδη κάνετε... ήδη κάνετε αρκετά από αυτά. Αν η Τύχη η θεά προβάλλει τα έργα κάποιου περισσότερο από κάποιου άλλου, δεν έχει καμία σημασία. περισσότερη σημασία έχει εσείς πώς διδάσκετε την αρετή. Σε ποιον τομέα διδάσκετε την αρετή; Στον τομέα της πνευματικής αναζήτησης, στον τομέα της οικογένειας, στον τομέα της φιλίας, στον τομέα της φυσικής δύναμης, στον τομέα της αγαθοεργίας; Πάμπολοι οι τομείς. Και ας διαλέξετε έναν εσείς μόνο για να διδάξετε την αρετή και ας είστε ικανοποιημένοι από αυτό το έργο, γιατί θα είναι τεράστιο. Και ο καιρός θα δείξει. Ο καιρός θα φέρει την απάντηση, ο καιρός θα δώσει, ώστε η αρετή να επιστρέψει σε εσάς και να επιστρέψει χαμογελαστή. Και πάντα θα επιστρέφει χαμογελαστή. Θα σας χαμογελά μέσα από τα μάτια κάθε νέας χρονιάς.

Είθε η θεά Τύχη να αναδείξει τα δίκαια έργα, τα ορθά.

Γέγονεν.

Πάμε όμως να δούμε τι σας περιμένει σήμερα στο ταξίδι των άθλων. Ένα ταξίδι γοητευτικό σε κάθε του στιγμή, με ιδιαίτερες αδυναμίες και ελαττώματα των ταξιδευτών να αναδεικνύονται κάθε τόσο, ομορφαίνοντάς το, δίνοντάς του ενδιαφέρον. Γιατί στ' αλήθεια, αν όλοι μαζί εκπροσωπούσαν την ίδια αρετή, τι ενδιαφέρον θα είχε το ταξίδι; Το ταξίδι ομορφαίνει, επειδή άλλη αρετή εκφράζει ο καθένας, άλλη εκπροσωπεί, άλλη προσπαθεί να αναδείξει, είτε το έχει καταλάβει είτε όχι. Και αυτή η νέα αρετή, η άλλη αρετή, μοιάζει με ελάττωμα πολλές φορές, όταν ο άνθρωπος δεν την έχει συνειδητοποιήσει αρκετά. Δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι, αυτό που είναι ελάττωμα, υποκρύπτει μία τεράστια αρετή, για να την προβάλλει αρκετά.

Φέρτε λοιπόν στο τραπέζι σήμερα τα ελαττώματά σας. Θέλω να βάλετε στο κοινό τραπέζι πάνω στην εστία, η φλόγα της οποίας καίει αυτή την ώρα στο κέντρο του κύκλου, να βάλετε το μεγαλύτερό σας ελάττωμα -αυτό που θεωρείτε εσείς μεγαλύτερό σας ελάττωμα -και μην πείτε ότι δεν έχετε! Βάλτε το εκεί.

[Σύντομη παύση]

Θέλω τώρα, να μοιραστείτε μεγαλόφωνα, να μοιραστείτε με τους άλλους, μονολεκτικά, το ελάττωμά σας. Μία λέξη να κυκλοφορήσει στον αέρα.

Απαντούν:

Αναβλητικότητα

Η γνώμη των άλλων

Ανυπομονησία

Λαιμαργία

Κριτική

Εγωκεντρισμός, εγωισμός

[Συνέχεια]

Αφήστε τα όλα αυτά να κυκλοφορήσουν στο τραπέζι. Αφήστε τα εκεί πάνω. Ανακατέψτε τα. Μείνετε σταθερή στην καρδιά σας, στη θέση σας. Αφήστε τα εκεί και ξεχάστε τα για λίγο όλα αυτά. Κάνετε την κατάθεσή σας. στο τέλος της συνάντησης, θα κοιτάξουμε ξανά.

Πάρτε μερικές βαθιές, αβίαστες αναπνοές. Φέρτε τον άξονα που συνδέει τον Ήλιο με τον πυρήνα της Γης να σας διαπεράσει. Να διαπεράσει τη σπονδυλική σας στήλη. Δείτε αυτόν τον άξονα, αυτό το κανάλι, γεμάτο από την ενέργεια του Διός του Υψίστου. Η Ήρα παρούσα, αρχίζει να στροβιλίζεται γύρω σας. δημιουργεί έναν μικρό κυκλώνα γύρω από τον καθένα σας και περιφέρεται στροβιλιζόμενη γύρω σας, συγκεντρώνοντας τις ενέργειές σας.

Το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα αρχίζει να γεμίζει από την ενέργειά σας κι εσείς ψηλώνετε, διευρύνεστε και χωράτε σε αυτό, «γάντι». Είστε μεγεθυμένοι πλέον, το Ηράκλειο νοητικό σας σώμα. Πέρα από τον Όλυμπο, στις πεδιάδες της Θράκης, ζούσαν κάποτε τα άλογα του Διομήδη. Βασιλιάς αυτός, ίπτατο πάνω από αυτά. Τα επέβλεπε. Τον μισούσαν. Τα ενοχλούσε. Ήθελαν να τον κατασπαράξουν. Και επειδή δεν μπορούσαν να τον αγγίξουν, αγρίευαν ακόμα περισσότερο. Ψηλά πετούσε αυτός. Σκληρός, άγριος βασιλιάς. Έβλεπε τα αιμοβόρα αυτά πλάσματα και για να τα ικανοποιήσει, τα έτρεφε με σάρκες ανθρώπινες και αυτά ακόμα περισσότερο αγρίευαν, λυσσούσαν. Όμορφα, μεγάλα, ελεύθερα άλογα, φοράδες. Κατείχε καλά το παιχνίδι της αποπλάνησης ο Διομήδης. Και προσήλκυε ξένους, που τους έκανε βορά των αλόγων του. Στον λαό του φερόταν καλά; Όχι. Ήταν πλάνητας. Πλανούσε το λαό του, γιατί δεν μπορεί να εξαπατάς μόνο τους ξένους. Αν είσαι σ' αυτό μαθημένος, εξαπατάς και τους οικείους σου. Δεν μπορεί να είσαι άλλο στο σπίτι, άλλο στη δουλειά. Με τον ίδιο τρόπο φέρεσαι, έστω και συγκαλυμμένα. Ήταν λοιπόν σκληρός και αδίστακτος. Και οι φοράδες του αγρίευαν όλο και περισσότερο, γιατί δεν μπορούσαν να γευτούν το αίμα του.

Να 'ταν οι φοράδες άνθρωποι; Λένε κάποιοι, ήταν οι κόρες του, άσχημες. Μήπως όμως ήταν άλλοι; Μήπως ήταν ο λαός του; Πολλά μπορεί να υποθέσει κανείς. Κοιτάξτε τις φοράδες, άγριες να τρέχουν στα λιβάδια, δίπλα στα νερά της λίμνης. Οι φοράδες, κάθε φορά που έβλεπαν άνθρωπο, αγρίευαν. Τους θύμιζαν οι άνθρωποι τον Διομήδη. Και δεν ικανοποιούνταν ποτέ. Η καρδιά τους δεν μαλάκωνε ποτέ. Ζητούσαν όλο και περισσότερο αίμα. Από ψηλά, η Ήρα συγκατάνευσε και ο Δίας και έστειλε ο Ευρυσθέας εμένα, τον μεγάλο ήρωα Ηρακλή, να του φέρω αυτά τα άλογα, του Διομήδη. Τα άγρια, τα λυσσασμένα για ανθρώπινη σάρκα. Μέχρι εδώ σας περιγράφω τον μύθο όπως έχει, με μικρές παραλλαγές.

Δείτε τον εαυτό σας, οραματισθείτε ότι, έτσι όπως κοιτάτε από ψηλά τις πεδιάδες της Θράκης, προσγειώνεστε εκεί, στην περιοχή που τα άλογα αυτά ζούσαν. Θέλω να σκύψετε και να ακουμπήσετε το αριστερό αυτί στο έδαφος. Τα μάτια σας δεν τις βλέπουν τις φοράδες, το αυτί σας όμως μπορεί να τις ακούσει αν τρέχουν. Θα ακούσετε τα ποδοβολητά τους.

Έρχονται!

Μεσολαβούν μεγάλες αποστάσεις ακόμα. Δεν πρόκειται να σας φτάσουν αλλά νιώθετε ότι έρχονται, είναι στο κατόπι σας. παραμένετε με την επίγνωση του Ηράκλειου νοητικού σας σώματος.

Οι φοράδες πλησιάζουν. Αργούν να σας αγγίξουν ακόμα αλλά είναι στο κατόπι σας.

Ακόμα και τα νερά της λίμνης εκεί κοντά, της Βιστωνίδας, ριγούν από το ποδοβολητό.

Τέσσερις οι φοράδες.

Το τετραπλό εγώ.

Το πάνω, το κάτω, το μέσο και ένα ακόμα, που εποπτεύει.

Οι φοράδες ενισχύονται από τον άνεμο, που φυσά από πίσω τους και τις διευκολύνει στο τρέξιμο. Οι χαίτες τους υψώνονται στον αέρα. Ρουθουνίζουν και συνεχίζουν το τρέξιμο. Κάθε φορά και λίγο πιο κοντά σας φτάνουν, καθώς εσείς μένετε ακίνητοι/ακίνητες.

Μύρισαν.

Πρόλαβαν και μύρισαν την παρουσία σας πριν αλλάξει ο αέρας φορά. Ξέρουν πού βρίσκεστε.

Παίρνουν θάρρος. Χλιμιντρίζουν.

Το εγώ αντιστέκεται. Σας αναζητούν. Σηκώνονται στα πίσω πόδια, μυρίζοντας τον αέρα αγριεμένες. Κι εσείς το μόνο που κάνετε είναι να στέκεστε σκυφτοί με το αυτί στο χώμα, παρακολουθώντας πόσο σας πλησιάζουν κάθε φορά. Το μόνο που ακούτε, το μόνο που νιώθετε ή βλέπετε, είναι αυτό. Πεσμένοι στο χώμα, με το αυτί στη γη. Δεν κάνετε καμία κίνηση να σηκωθείτε. Έχετε παραλύσει από το φόβο.. ή, τέλος πάντων, δεν προβλέπεται στο σενάριό μας τώρα κάτι τέτοιο.

Η Ήρα, αντιπροσωπεύει την Εγώ Ειμί παρουσία της γυναίκας μέσα στον άντρα. Είναι η θηλυκή όψη του ανδρός. Το αρχέτυπο της γυναίκας που κατοικεί στον άντρα. Δεν είναι η Αφροδίτη. Η Ήρα είναι. Εδώ δεν μιλάμε για τον αντρικό πόθο προς τη γυναίκα αλλά για τη δική του όψη.

Η Δήμητρα αντίθετα, αποτελεί το θηλυκό αρχέτυπο εντός της γυναίκας.

Οι φοράδες εξακολουθούν να δέχονται τις ώσεις του ανέμου ευνοϊκές, πλησιάζοντάς σας ακόμα περισσότερο. Ο Διομήδης, ακούγοντάς τες και αυτός, τρέχει να σας συναντήσει. Πρέπει να βοηθήσει τη σύλληψή σας, να εξασφαλίσει τροφή για τις φοράδες του.

Κατεβαίνει από ψηλά και στέκεται σε ένα κλαδί ενός ψηλού δέντρου δεξιά σας. σας κοιτά αγριεμένος. Προσπαθεί να στήσει ένα σχέδιο γρήγορα, για να σας συλλάβει όλους μαζί. Σε λίγο θα φτάσουν και οι στρατιώτες του. εσείς το μόνο που κάνετε είναι να είστε πεσμένοι στο χώμα, με το αυτί, το αριστερό αυτί, στη γη και να ακούτε τα ποδοβολητά.

Μου φωνάζει η Ήρα «Μεσολάβησε επιτέλους Ηρακλή! Δεν βλέπεις ότι τραβάει πολύ αυτή η ταλαιπωρία; Σύλλαβε, πιάσε τις φοράδες.»

Θεός κι εγώ, ημίθεος μαζί με τους θεούς, την ίδια μεγάλη Ανάγκη υπηρετώ και πείθομαι. Ο Διομήδης δεν μπορεί να μου αντισταθεί πραγματικά. Και ναι, παλεύουμε, όπως φαντάζεστε. Άγρια πάλη.

Οι φοράδες φτάνουν, την ώρα που γυμνός αυτός πια από την πολεμική του περιβολή, βρίσκεται ξαπλωμένος στο έδαφος. Είναι ανάμεσα σε εσάς και τις φοράδες και πρώτον αυτόν φτάνουν, πρώτος αυτός διαμελίζεται.

Τα πάντα καταρρέουν γύρω. Οι στρατιώτες του, που πλησίαζαν, εξαφανίζονται. Το άγριο τοπίο συνθλίβεται, διαλύεται. Οι φοράδες στέκονται στα τέσσερα, κρατώντας τα μέλη του στο στόμα τους.

Κι εσείς...

Κι εσείς παρακολουθείτε έκθαμβοι την εξέλιξη... στην αγκαλιά της Δήμητρας.

«Μα ο μύθος δεν αναφέρει πουθενά τη Δήμητρα, Ηρακλή, ε;», θα πείτε. Και όμως, θα ήπρεπε πρώτα να σκεφτείτε την αναφορά που έκανα πριν.

Οι φοράδες διαμελίζουν τον Διομήδη. Και σαν να έχουν καταναλώσει κάποιο ισχυρό ηρεμιστικό, μερώνουνε... ημερεύουν. Πάει το άγριο βλέμμα τους. Οι φλέβες που πάλλονταν στο πρόσωπό τους από την ένταση του κυνηγητού σας, γαληνεύουν. Τίποτα δεν θυμίζει αυτό που ήταν πια.

Είμαι βέβαιος ότι κάποιοι από εσάς ήδη φτάσατε σε μερικά ζουμερά συμπεράσματα. Πώς όμως είναι η Δήμητρα αυτή που σας έσωσε, που σας κράτησε στην αγκαλιά της; Τι ρόλο έπαιξε η γη και η θεά της σε αυτήν την ιστορία;

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Ένας άθλος έλαβε τέλος. Κυριαρχούσαν οι αρσενικές δυνάμεις στην καρδιά του αντρός, του Διομήδη. Και μια μεγάλη πάλη γίνονταν μέσα του, που δεν του επέτρεπε καμία ισορροπία. Για να μη γίνει ο ίδιος βορά στις δυνάμεις αυτές, στρέφονταν εναντίον των άλλων. Πίστευε, ότι αναλώνοντας άλλους, θα γλύτωνε. Και όλο του το μένος -και το φόβο μαζί- τον έστρεφε σε εκείνους που έφερνε φιλοξενούμενους στον τόπο του... και στο λαό του και στους εχθρούς του, παντού γύρω, αρκεί να μη βρισκόταν ο ίδιος σε αυτό το σημείο.

Μα οι φοράδες δεν μπορούσαν να αντιληφθούν, γιατί θα ήπρεπε να ικανοποιηθεί η διάθεσή τους με ξένους. Δεν μπορούσαν να αντιληφθούν, γιατί ήπρεπε ο Διομήδης να μείνει άθικτος. Φάνταζε πολύ λάθος κάτι τέτοιο.

Αυτός που επόπτευε, έπεσε τελικά βορά στα κοφτερά τους δόντια και αναλώνοντάς τον, ημέρεψαν. Γιατί ποτέ δεν τους ενδιέφεραν οι ξένοι. Ποτέ

δεν τους ενδιέφερε να δοκιμάσουν ξένη σάρκα, που δεν τους ανήκε, που δεν εξουσίαζαν ούτε υπηρετούσαν. Ανάγκη ήταν όμως να αναλώσουν τον ίδιο τους τον αφέντη. Ο οποίος πλέον, έχασε την εποπτεία και αναμίχθηκε με αυτές και έγινε ένα με αυτές, καθώς τρώγοντάς τον πήραν και τις δυνάμεις του. ενώθηκαν μαζί του.

Η Γη προστατεύει τα παιδιά της. Η Γη αγκαλιάζει τα παιδιά της. Και ως θηλυκό αρχέτυπο μέσα στη γυναίκα, η Δήμητρα λειτουργεί προστατευτικά. Λειτουργεί ως τροφός και προστάτης. Ως Μητέρα.

«Πάλι χαμένος λοιπόν είναι ο άντρας», θα σκεφτούν κάποιοι... οι άντρες της παρέας. «Η Δήμητρα προστατεύει τα παιδιά της. Η Ήρα; Πού βρίσκεται η Ήρα;»

Χμ. Η Ήρα η μεγάλη, η παμβασιλεία, η σεπτή, η μοναδική, είναι εκείνη που αποτελεί τη μεγάλη πρόκληση μέσα στους άντρες. Μέσα στους αθάνατους και τους θνητούς και όσους ακόμα κάποτε κατόρθωσαν να γίνουν ημίθεοι, μπόρεσαν να γίνουν ημίθεοι μετά από τη δική της πρόκληση.

Έτσι η Ήρα, ευθύνεται για την ανάλωση του Διομήδη. Η Ήρα έστειλε προκαλώντας τον, τον ανηψιό του Ευρυσθέα, να μαζέψει τα άλογα του Διομήδη, τα οποία όμως για να μπορέσουν να συλληφθούν, έπρεπε τελικά να αναλώσουν τον επόπτη τους και κύριό τους.

Και μοιάζει πραγματικά αυτή η ιστορία με τον τρόπο, τον απίστευτο τρόπο στην καρδιά και το νου των αντρών, που αρνούνται να αποδεχτούν τη θήλεια όψη τους. Τη φοβούνται! «Και δεν έχουν και άδικο», θα σχολιάσει κάποιος, «αν σκεφτούμε την κατάληψη του Διομήδη». Χμ... μη ξεχνάτε, ότι πρόκειται για συμβολισμό. Σε πολλούς τόπους από την αρχαιότητα και κάπου ακόμα και σήμερα, οι άνθρωποι θεωρούν ότι τρώγοντας κάτι, παίρνεις τις ιδιότητές του. και είναι αυτό που εμφανίζεται συγκαλυμμένα στον διαμελισμό και την ανάλωση του Διομήδη από τις φοράδες του. Γιατί η θηλυκή όψη του ανδρός οφείλει να ενωθεί με την αρσενική, για να του φέρει την απαραίτητη ισορροπία. Και όσο υπάρχει αντίσταση, η θεία τάξη καταστρατηγείται. Και όχι μόνο αυτό αλλά λειτουργεί καταστρεπτικά το άτομο για όλους γύρω του, γιατί αυτή η συγκεκριμένη εσωτερική αντιπαλότητα, μεταφράζεται σε οργή και καταστροφικότητα απέναντι σε κάθε άλλον άνθρωπο.

Η Άννα βρίσκει αρκετά παράδοξο το ότι σήμερα η ερμηνεία του άθλου περιορίστηκε σε ένα επίπεδο περισσότερο ψυχαναλυτικό και καμία αναφορά δεν έγινε στο Πλήρωμα και στο ουράνιο στερέωμα. Ξέρω τι κάνω. Άφησέ με και θα δεις.

Και επειδή μας πήρε ήδη αρκετή ώρα, θα αφήσουμε πράγματα και για τις επόμενες συναντήσεις μας από αυτόν τον άθλο. Άλλωστε, χρειάζεται οι κύριοι της συντροφιάς να εξετάσετε τη σχέση σας με τη θηλυκή σας όψη και ιδιαίτερα την Ήρα, τη θεά τη μεγαλώνυμη.

Και θα 'χετε το χρόνο να το κάνετε αυτό στον επόμενο μήνα. Πλησιάστε την Ήρα και ζητήστε της να φέρει ισορροπία στη ζωή σας. αφεθείτε στα χέρια της και στην ενέργειά της και, πιστέψτε με, η πρόκληση και κάθε πρόκληση που φέρνει η Ήρα, μόνο καλό μπορεί να σας κάνει.

Η μεγάλη θεά μίλησε μέσα από μένα, τον Ηρακλή, σήμερα.

Και τώρα μπορούμε να δούμε πάλι στο κέντρο του κύκλου, στο τραπέζι πάνω από τη φλόγα της Εστίας, όπου βρίσκονται τα μεγαλύτερα ελαττώματά σας.

Κοιτάξτε τα για άλλη μια φορά. Έχοντας μείνει εκεί, στο τραπέζι πάνω από τη φλόγα της Εστίας, έχουν αποκτήσει μια άλλη δυναμική τώρα πια. Πάρτε τα στα χέρια σας σαν μικρές λαμπερές σφαίρες και δείτε μέσα τους την αρετή που συγκαλύπτουν. Πρόκειται για αρετές μασκαρεμένες. Και αφού δώσετε χρόνο μέχρι την επόμενη συνάντησή μας στον εαυτό σας να καταλάβει, να νιώσει πραγματικά την αρετή που βρίσκεται συγκαλυμμένη εκεί, αποφασίστε να την εκφράσετε πιο καθαρά, με πιο ξεκάθαρο τρόπο. Διατυπώστε την. Είναι ένα αίτημα του εαυτού σας σημαντικότερο. Διατυπώστε την αρετή που βρίσκεται πίσω από αυτό, πίσω από αυτή τη σφαίρα του ελαττώματος. Διατυπώστε την καθαρά και οδηγήστε την ενέργεια να εκφραστεί δημιουργικά, ολοκληρωμένα. Να βγάλει τη μουτσούνα του ελαττώματος και να λάμψει με το αληθινό της πρόσωπο.

Όταν της δώσετε την ευκαιρία να φανεί ως αυτό που είναι πραγματικά, θα αλλάξει και η δυναμική της έκφρασής σας και αυτό που ήταν πριν ελάττωμα θα έχει απαλειφθεί.

Στο σημείο αυτό η συνάντησή μας ολοκληρώθηκε.

Ύψιστος Δίας, Ήρα παμβασίλεια, ιερή Δήμητρα και ο Ηρακλής.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)